

FN og Danmarks kommende medlemskab af FN's Sikkerhedsråd?«
(Forespørgsel nr. F 55).

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):
Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 52:

Forespørgsel til kulturministeren [om det fri-villige kulturelle område].

Af Ole Sohn (SF) og Aage Frandsen (SF).
(Forespørgslen anmeldt 13/4 2004).

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):
Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 223: Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Ændrede visumbetingelser, udvisning ved dom for ulovlig tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskab, børnebortførelse eller menneskehandel samt afskæring af kontante ydelser til asylansøgere i åbenbart grundløs haster-proceduren m.v.).

Af integrationsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsat 31/3 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 53:

Forespørgsel til økonomi- og erhvervsministeren [om regeringens fremtidige energipolitiske initiativer].

Af Kim Andersen (V), Svend Auken (S), Aase D. Madsen (DF), Helle Sjelle (KF), Anne Grete Holmsgaard (SF), Martin Lidegaard (RV), Keld Albrechtsen (EL) og Bodil Kornbek (KD).
(Forespørgslen anmeldt 13/4 2004).

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):
Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Forhandling

Birthe Rønn Hornbech (V):

I en sang i højskolesangbogen, der handler om gamle dage, står, at de gode græd, og de onde lo. Det håber vi med dette lovforslag at kunne gøre op med og lave om på. Fordi der har været så mange asylansøgere med ansøgninger om opholdstilladelse, der var ubegrundede, og fordi der har været risiko for, at visuminstituttet blev misbrugt, er der mange eksempler på, at afslag har kunnet virke meget urimeligt, når nærtstående bare ville besøge familien. Det har været et meget snævert område for, at man har givet asyl.

Nu liberaliserer man disse regler, og samtidig giver man så den mulighed for, at ministeren kan stille krav om sikkerhedsstillelse. Meningen er naturligvis, at fristelsen til misbrug for at blive her skal minimeres. Men det er en udvidelse af området for visum, det er vigtigt at holde sig for øje, og vi er meget enige i, at vi nu gør disse regler mere fleksible på denne måde.

Kl. 10.05

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 54:

Forespørgsel til indenrigs- og sundhedsministeren [om placeringen af statslige arbejdspladser].

Af Mogens Nørgård Pedersen (KD) m.fl.
(Forespørgslen anmeldt 13/4 2004).

Efter at udlændingeloven i flere omgange er blevet strammet, så det er vanskeligere at få opholdstilladelse – også at få asylstatus – er det klart, at der ikke kun er behov for en bedre kontrol med, at visuminstituttet ikke bruges til det,

men at man i det hele taget ikke benytter ansøgninger om asyl til blot at være her en tid.

Derfor er der en række stramninger af kontrolbeføjelserne og stramning af sanktionerne, f.eks. at hvis man helt oplagt hører til dem, der er i åbenbart grundløs-proceduren, så skal man ikke regne med at få lommepege. Det er stramninger, som vi i høj grad er tilhængere af.

Endelig er der også med som udvisningsgrundlag i den ændring, vi nu foretager, en konsekvens af, at vi har indført en særlig straffelovsbestemmelse om tvangsægteskaber, og det er klart, at den skal med her.

Alt i alt finder vi, at det er et meget afbalance-ret lovforslag, og jeg kan meddele, at Venstre stemmer for forslaget.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil bare spørge Venstres ordfører, om Venstre synes, at der i princippet eller i sig selv er noget problem i, at en asylansøger benytter visumsystemet til at få anledning til at søge asyl?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Ja, det synes vi, for visum er noget ganske andet. Visum er et institut, en tilladelsesmulighed for et kortvarigt ophold i Danmark. Hvis man søger asyl, er det jo for at blive her.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu har man jo afskaffet muligheden for at søge asyl fra en ambassade i udlandet, hvilket vil sige, at den eneste måde, man kan søge asyl på, er, hvis man kommer og er i Danmark.

Jeg forstår, at man fra Venstres side er meget imod, at man så at sige kommer lovligt til Danmark og søger asyl ved hjælp af en visumansøgning. Kunne fru Birthe Rønn Hornbech så ikke fortælle, hvilke andre muligheder en asylansøger har, der flygter for sit liv for at komme til Danmark, når det ikke må ske på lovlig vis?

Umiddelbart kan jeg kun tænke på, at man så kan gøre brug af menneskesmuglere. Det troede jeg egentlig Venstre var imod, men jeg forstår, at Venstre er meget begejstrede for menneskesmuglere, det er jo sådan set den eneste anden mulighed. Eller er der en tredje mulighed, som fru Birthe Rønn Hornbech kan oplyse forfulgte asylansøgere om?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg vil godt spørge hr. Søren Søndergaard, hvordan det kan være at personer, der flygter fra et land, der ligger 10.000 km fra Danmark, absolut skal ende i Danmark?

For mig er en flygtning en, der flygter fra noget og ikke til noget.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det drejer sig om de ændrede regler for udvisning, som også er indeholdt i lovforslaget her. Der vil jeg gerne spørge, om fru Birthe Rønn Hornbech kan forklare eller kan udbygge lidt, hvad de ændringer, vi foretager her, betyder med hensyn til kriminalitet, der kan medføre udvisning i forhold til rettens mulighed for at omgøre en sådan udvisningsdom?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det, jeg ser, er, at vi i dette lovforslag – men hvis der er noget, jeg har overset, så må vi have det uddybet – tager den konsekvensændring, som ligger i, at vi har indført en ny straffebestemmelse i straffeloven, som vi netop i relation til tvangsægteskaber fandt relevant.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Så vidt jeg kan se, er der også andre lovovertrædelser, som allerede er etablerede lovovertrædelser, som nu vil kunne medføre udvisning. Det vil sige, at man, om jeg så må sige, kan etablere en udvisningsafgørelse på et lavere grundlag, end man hidtil har kunnet.

Men det er jo stadig væk sådan, at der er adskillige eksempler på, at udvisningsdomme er blevet omgjort af det danske retssystem, fordi udvisningerne har villet stride imod nogle konventioner. Det er blot den sammenhæng, jeg gerne ville gøre fru Birthe Rønn Hornbech opmærksom på.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen det takker jeg for, men jeg mener, at referatet af, at der skulle være adskillige domme, er stærkt overdrevet. Men o.k., det, jeg svarede på, var udvisning på grund af strafbart forhold. Hvis vi taler om hele forholdet mellem de administrative udvisninger og udvisning på grund af strafbart forhold, så må vi prøve at gå ind og

spørge helt præcist, hvad det er for nogle eksempler, fru Elisabeth Arnold tænker på. Og så må vi jo lige gøre regelsættet op, det er jeg da helt indstillet på.

Kl. 10.10

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg synes ikke, fru Birthe Rønn Hornbech svarede på det, hr. Søren Søndergaard spurgte om, som vi reelt også nogle gange tidligere har diskuteret. Det er jo rigtigt, at mere end 97 pct. eller 98 pct. af verdens flygtninge befinder sig i nærområdet. De søger selvfølgelig til det nærmeste sted, hvor de kan få beskyttelse, når de er forfulgt i deres eget land.

Men der er jo også grupper af flygtninge, der ikke kan få beskyttelse i nærområdet, fordi de også i nærområderne er forfulgte. Jeg vil ikke stå her og tærse langhalm på, hvilke grupper det er, men sådanne flygtningegrupper eksisterer jo. Lad os lade være med at diskutere antallet af dem, men blot sige, at der muligvis er nogle. Det håber jeg også fru Birthe Rønn Hornbech vil erkende, at der er flygtningekategorier, som ikke kan søge beskyttelse i nærområdet.

Hvad skal de gøre i dag for at kunne søge asyl og søge beskyttelse i et land, f.eks. i Danmark? Hvis nu Danmark fortsat siger, at vi vil varetage vores internationale ansvar for at give beskyttelse til de flygtninge, som vi mener opfylder asylreglerne, hvad er det da, de skal gøre for at kunne få beskyttelse i Danmark?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg kan kun svare hr. Kamal Qureshi, at hele diskussionen om fremtidens flygtningelejre og fordeling i EU ikke indgår i Venstres drøftelser forud for dette lovforslag. Det er jeg altså nødt til at sige, så den diskussion kan jeg ikke gå ind i på Venstres vegne.

Men det korte af det lange er, at Danmark nogenlunde er det land, der ligger længst fra ethvert flygtningeområde i verden, og det, jeg blot siger, er, at flygtninge er, forstår jeg, personer, der flygter fra noget til det nærmeste helle, de kan komme til.

Stod det til mig, og nu taler jeg personligt, fordi det ikke har været drøftet, så havde vi på det lange sigt en flygtningepolitik i EU, hvor vi alene tog asylsøgere fra flygtningelejre, og hvor der så var flygtningelejre i tilstrækkelig grad i nærområderne.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Ja, og nogle af de tanker kan jeg sagtens følge. Det, der bare er pointen her, er jo: Hvis nu man tog Jugoslavien som et eksempel, og Jugoslavien ligger jo ikke så forfærdelig langt væk fra Danmark, hvor man pludselig fik en flygtningesituation, hvor en masse mennesker har brug for beskyttelse, og nogle af dem søger til Danmark, hvilke muligheder ville de så have i dag?

Det er jo reelt set det, der er pointen. Det er korrekt, at der er nogle muligheder for, at de kunne søge beskyttelse i nærområderne, så er det klart, at så ville det være dér, hovedparten af dem ville søge hen. Men i dag opstår der jo situationer, hvor asylsøgere har brug for at søge asyl længere væk end lige der, hvor de bor, fordi de i nærområderne ikke kan.

Når nu man har lukket for adgangen til at søge asyl på repræsentationer, ambassader og andre steder, og man samtidig også lukker grænserne, også lukker muligheden for at søge asyl ved lovlig adgang til Danmark, er det så ikke korrekt, som hr. Søren Søndergaard siger, at der kun er menneskesmuglerne tilbage, hvis man skal ud af det område, hvor man fortsat er forfulgt? Det kan være kvinder, der er forfulgt på grund af deres køn eksempelvis. De kan ikke søge asyl i et andet land.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hr. Kamal Qureshi og hr. Søren Søndergaard bygger jo på den fejlagtige forudsætning, at man som flygtning efter internationale konventioner lige præcis har ret til at dumpe ned i Danmark. Sådan fungerer flygtningekonventionen ikke.

Nu sad hr. Kamal Qureshi ikke i Folketinget, dengang vi havde flygtninge fra Bosnien, men jeg er altså nødt til at sige, at flere tusinde bosniere kom til Danmark på fri indrejse. Det var det, der var tale om. Og da vi så fik stoppet det, vedkendte vi os i Venstre, og jeg sagde det fra denne talerstol adskillige gange, netop på grund af den politik, jeg havde formuleret på Venstres vegne dengang om hjælp i nærområderne, at Bosnien er vores nærområde. Derfor tog vi så mange bosniere, så der er konsekvens i det, vi siger.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Socialdemokraterne mener, det er på tide, at vi får evalueret og ændret visumbetingelserne. Jeg får meget tit henvendelser fra mennesker, som

er fuldstændig uforstående over for de danske regler. De undrer sig over, at familie og venner får afslag på visum, onkler, der ikke kan besøge deres familie i Danmark, kærestes, der ikke engang kan få deres 3 måneder sammen, inden de gifter sig, studiekammerater fra udlandsophold, som får en lang næse, når de vil besøge det lille land, de har hørt så meget godt om; og jeg kan sjældent give et fyldestgørende svar på, hvorfor de får afslag.

Kl. 10.15

Derfor mener vi også, at arbejdsgruppen i forbindelse med den fremtidige visumadministration har gjort et godt stykke arbejde, og vi deler de vigtigste konklusioner, nemlig at verden i dag er sådan indrettet, at der er stigende behov, lyst og råd til at aflægge besøg på tværs af landegrænser, at regler for arbejds- og opholdstilladelse og for familiesammenføring i dag er så stramme og sikret mod misbrug, at man med rimelighed kan lempe og liberalisere visumreglerne.

Grundlaget skal fortsat være en klassificering kombineret med en individuel afvejning af immigrationsrisikoen. Vi er enige i, at der ikke skal ske en lempelse for lande, der er klassificeret som asyllande. Muligheden for at få asyl i Danmark skal ikke afhænge af, om man har råd til at tage hertil som turist.

Men vi er glade for, at der nu, og forhåbentlig løbende, sker en revurdering af, hvilke lande der skal tilhøre gruppen med de helt stramme restriktioner. Det er fint, at gode udsendelsesmuligheder tages med i betragtning, så gruppen bliver mindre.

Vi er også meget glade for den lempelse, der sker for immigrationslande, og jeg vil gerne slå fast, at Socialdemokraterne under ingen omstændigheder ønsker en øget indvandring, men vi mener, at det primært er de opstrammede familiesammenføringsregler og regler for arbejds- og opholdstilladelse, der skal regulere indvandringen, ikke visumreglerne.

Den væsentligste ændring, som lovforslaget medfører, er muligheden for at stille en økonomisk sikkerhed for sine gæster. Den vil blive inddraget, hvis de ikke efterlever visumreglerne og rejser ud af Schengenlandene, når deres visum udløber.

Det er vigtigt for os at få bekræftet under udvalgsarbejdet, at der kun vil blive krævet sikkerhedsstillelse for de ansøgere, som ville få afslag

efter de regler, der gælder i dag, og vi vil ikke være med til at indføre økonomiske barrierer for ansøgere, som hidtil ikke er blevet betragtet som noget problem.

Socialdemokraterne er af den holdning, at sikkerhedsstillelsen er nødvendig for at undgå chanceryttere, som enten forsøger at blive her illegalt eller blot vil nyde den tid, det tager at få behandlet deres sag om opholdstilladelse.

Derfor er vi også med på, at sikkerhedsstillelsen skal forfalde, hvis en visumholder søger og får afslag på asyl i Danmark eller et andet Schengenland, men vi mener ikke, at den skal forfalde, hvis der indgives en berettiget ansøgning, som imødekommes af udlændingemyndighederne.

Vi er også bevidste om, at sikkerhedsstillelsen kan betyde en social skævvridning. Enkelte ubemidlede, f.eks. mennesker på starthjælp og studerende, kan ikke rejse den nødvendige sikkerhedsstillelse gennem et almindeligt pengeinstitut. Her vil en ordning, hvor det ikke er en bankrådgiver i den lokale filial, der står for sidste ord, være hensigtsmæssig.

Vi vil gerne bede ministeren argumentere for, hvorfor en begrænsning af muligheden for at forlænge et ophold fra 3 til 6 måneder er en nødvendig konsekvens af det her forslag. Vi kan se tilfælde, hvor det er rimeligt at forlænge, og vi kan også se tilfælde, hvor det er urimeligt at forlænge et visum, men loven bør ikke miste hele sin fleksibilitet.

Vi vil også bede ministeren overveje, om der skal kræves sikkerhedsstillelse for søskende fra immigrationslande, eller om de kan sidestilles med børn, ægtefælle og forældre.

Under udvalgsarbejdet ønsker vi altså at få sikkerhed for, om de, der tidligere gled let igennem systemet, fortsat gør det, at de sociale skævvridninger på grund af sikkerhedsstillelser minimeres, at sagsbehandlingen af ansøgere, som behandles efter åbenlys grundløs-proceduren, ikke trækker urimelig langt ud.

Det skal såmænd nok vise sig, at der under sagsbehandlingen dukker nogle andre hurdler op, som f.eks. at retssikkerheden sikres, når der skrues yderligere op for udvisning og udsendesmulighederne, men dem må vi tage, når vi kommer dertil.

Indtil videre kan jeg meddele, at Socialdemokraterne er positive over for forslaget om at lempe og liberalisere visumreglerne.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu går Socialdemokratiet jo, i hvert fald ved festlige lejligheder, ind for, at man skal have mulighed for at søge asyl i andre lande og også få det, hvis man er politisk forfulgt.

Derfor vil jeg spørge, ligesom jeg spurgte Venstre: Ser Socialdemokratiet noget som helst problem i, at folk, der er forfulgt og risikerer måske at blive fængslet eller torteret, bruger muligheden for at opnå visum i et andet land, f.eks. Danmark, til at få en anledning til at søge asyl?

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg har altså meget, meget svært ved at forestille mig, at myndighederne i de pågældende lande vil give denne her gruppe visum, men jeg vil ikke afvise, at det kan ske, og derfor er det jo op til de myndigheder, som behandler asylsagerne her, at afgøre, som jeg også var inde på i min tale, om der skal gives ophold eller ej.

Kl. 10.20

Jeg tror også, jeg nævnte her, at hvis der så bliver givet ophold, mener vi ikke, at den sikkerhedsstilling, der har været givet, skal forfalde.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jamen det er jo ren udenomssnak. Altså det, det handler om, er, at der er en person i et givent land, som måske er mindrebemidlet, som er forfulgt, som ser en mulighed for at komme til Danmark ved hjælp af at søge et visum. Man søger selvfølgelig ikke myndighederne i det pågældende land om at få lov at søge asyl i Danmark. Man søger om at få et visum til Danmark, og myndighederne er måske sådan set også interesserede i, at man skrider ud af landet, det kan man jo sagtens forestille sig.

Og der er det jo klart, at denne her model vil gøre det vanskeligere, og det vil sige, at hvis folk ikke har mulighed for at komme legalt til et andet land, hvor de kan søge asyl, hvis de er forfulgt, så må de jo gøre det illegalt. Eller er der andre muligheder? Kender Socialdemokraterne andre muligheder, end at man enten kommer legalt til et andet land for at søge visum, eller man kommer illegalt til et andet land for at søge asyl? Eksisterer der en tredje mulighed, en tredje vej, så tror jeg, at det ville hjælpe på debatten, hvis den socialdemokratiske ordfører kunne oplyse det.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Nu er det jo altså ikke nogen tredje vej, vi diskuterer her i dag. Det her forslag handler om at få udstedt et turistvisum til de mennesker, som tidligere fik afslag på et turistvisum, at give dem en mulighed for at komme her til landet mod en sikkerhedsstilling. Det er det primære i det her forslag, og det er det, vi ønsker at diskutere.

Vi tager meget gerne diskussionen med hr. Søren Søndergaard og andre omkring asylansøgere, som kommer og banker på ved den danske grænse og søger asyl her. Det gør vi gerne, men det hører ikke hjemme i det her forslag.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg er sådan helt med på, at det jo ikke er fru Anne-Marie Meldgaards forslag, så derfor kan man jo ikke klandre hende for det, men jeg vil bare gerne give ordføreren og dermed forhåbentlig også give Socialdemokraterne lejlighed til at slå noget fast i forbindelse med hele diskussionen om lighed for loven; altså den diskussion om, at de rettigheder, man som dansk borger har, bl.a. for at kunne få besøg af sin familie, ikke skal være afhængig af ens økonomiske formåen.

Der er jo ikke nogen tvivl om, at fru Meldgaard eller min familie eller for den sags skyld vores nærmeste, som skulle møde en studiekammerat i udlandet, vil kunne få besøg og stille de 50.000 kr. til rådighed for dem. Men vi har jo samtidig også en lang række mennesker i det danske samfund, som ikke har mulighed for at stille 50.000 kr. til rådighed for at få besøg eksempelvis fra deres nære familierelationer i andre lande. Hvordan ser Socialdemokraternes ordfører på hele princippet omkring lighed for loven i det her forslag?

Jeg er helt med på, at sådan som de nuværende regler bliver forvaltet, er det her en lempelse på nogle områder, men hvis nu det var Socialdemokraterne, der så at sige skulle udtale sig omkring det, hvad så?

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg er faktisk meget glad for det her spørgsmål, for det giver mig jo så lejlighed til at repetere det, jeg sagde i min ordførertale, nemlig at vi ønsker, at der skal være en hensigtsmæssig regel for de grupper, som er ubemidlede, og der omtalte jeg bl.a. starthjælpsmodtagere og studerende. Men det gør jo så, at det også kan være andre

grupper. Jeg synes ikke, som jeg også sagde, at det skal være en lokal bankmand, der tilfældigt skal sidde og sige, om den sikkerhedsstillelse er o.k. eller ej.

Man kunne jo forestille sig, at det var en offentlig myndighed, der gik ind og var garanten for netop den her gruppe. Hvad studerende angår, er det jo Hypotekbanken, der går ind i forhold til lån osv. Den garant kan jo altså være et diskussionsemne.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Er fru Anne-Marie Meldgaard ikke enig med mig i, at der nok vil være ret få uformuende? For hvis man har råd til at rejse fra den anden ende af verden til Danmark, og vi ved, at det indvandrer mønster har gjort, at det meget ofte er meget store familier, der er tale om, der allerede er i Danmark, så vil man jo nok kunne få skrabet de penge sammen.

Lovgivningsmagten blander sig jo ikke i, hvor pengene stammer fra, blot der er en, der står som garant og har banken som den formelle garant for, at de penge vil blive udbetalt i en given situation. Men om det er udtryk for et samenskudsgilde, blander vi os jo ikke i, og kan man rejse så langt, mon så ikke også familien er så formuende, at den kan klare det? Tror fru Anne-Marie Meldgaard ikke på det?

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jo, jeg tror, at det i langt, langt de fleste tilfælde vil fungere sådan, som fru Birthe Rønn Hornbech fortæller her. Men jeg kan godt forudse, at der vil være studerende, som har mødt medstudierende ude omkring på studieture, som vil have svært ved at få en bank til at garantere for det her. Og derfor synes jeg, der skal være en lempelse, en mulighed for, at den kaution også kan stilles. Men ellers er jeg fuldstændig enig.

Kl. 10.25

Peter Skaarup (DF):

I Dansk Folkeparti støtter vi regeringens forslag omkring stramninger på en række områder, ændrede visumbestemmelser, udvisning ved dom for ulovlig tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskab. Der er vigtige emner i det her forslag, som vi også har argumenteret for tidligere i debatten omkring udlændingepolitikken, så vi kan tilslutte os forslaget, som det ligger.

Vi har dog nogle kommentarer, nogle bemærkninger, som vi vil rejse i forbindelse med den mulighed, der er under udvalgsbehandlingen for at stille spørgsmål.

Men jeg vil da også godt her i dag spørge integrationsministeren om specielt en ting i forbindelse med kontrollen af visumpolitikken. Vi har kendskab til, at der er personer i Danmark i dag, der får en person hertil, hvor vedkommende har fået visum i denne her 3-måneders-periode, som visumreglerne giver mulighed for, også efter de nye regler, og så kan sådan et visum forlænges til 6 måneder under særlige forhold, f.eks. ved alvorlig sygdom, dødsfald i familien osv.

Men i sådanne tilfælde sker der ofte det, at den pågældende person, der kommer til landet, bliver i landet også ud over de 6 måneder, også ud over 1 år, og der er fra myndighedernes side ikke nogen særlig kontrol med, om vedkommende bliver i landet. Der tages ikke nogen særlige initiativer fra myndighedernes side for at kontrollere, om den pågældende bare bliver i landet og sådan set blæser på reglerne.

Vi ser det som et problem i lovgivningen, hvis man kan søge visum under de her forudsætninger med, at man kan være 3 måneder i landet, i visse situationer måske op til 6 måneder, og så alligevel bliver her. Efterfølgende kan det så være, at man på den ene eller den anden måde kan komme til at ligge samfundet til last, kan søge asyl eller kan søge forskellige muligheder og forblive i landet på ubestemt tid, kan man så sige.

Derfor vil vi godt spørge ministeren, hvordan kontrollen egentlig er i dag med, at visumpersoner ikke bare bliver ved med at opholde sig i landet. Hvad er sanktionerne over for så vel visumpersonen som den reference, man kan sige, der er, for de ved jo begge udmærket godt, at reglerne bliver overtrådt i sådan nogle tilfælde? Og hvordan vil kontrollen blive efter de nye regler?

Det er jo så i hvert fald vigtigt, når vi gennemkigger de regler og ser, om kontrollen er god nok, og den ikke er det, at man så har en forbedret sanktion i sådan nogle tilfælde, sådan at det ikke bare bliver ved og ved med, at man overtræder reglerne. Det går jo ud alle dem, som overholder de ting, der ligger omkring visum, og det er jo fornuftigt nok, at personer, der vil besøge familie eller lignende, kan komme til et andet land, her Danmark, og være i landet i en periode og opleve det på forskellig vis.

Så vi synes, det er vigtigt, man får strammet kontrollen med de her ting, så vi er sikre på, at ordningerne ikke bliver misbrugt.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Tak for, at hr. Peter Skaarup så fuldstændig klart siger, at det her handler om stramninger, og at det er derfor, Dansk Folkeparti støtter det, for Dansk Folkeparti går selvfølgelig ikke ind for lempelser.

Men når nu det er stramninger og Dansk Folkeparti går ind for stramninger og ikke vil gå ind for lempelser, så ved jeg ikke, om hr. Skaarup måske kunne give mig et bud på, hvordan det kan være, at både ministeren i sine bemærkninger, Venstres ordfører og senest en socialdemokratisk ordfører forsøger at fremstille det her som lempelser, altså som en opblødning af udlændingelovgivningen? Har hr. Skaarup noget bud på det?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det er et glimrende spørgsmål, hr. Søren Søndergaard stiller. Det er jo sådan i politik, at vi kan have forskellige beæggrunde til, hvordan vi tolker forskellige lovforslag. Det er også derfor, vi har forskellige partier og forskellige ordførertaler herinde. Jeg tolker på flere områder det her forslag som stramninger, det må jeg nok sige. Men der kan selvfølgelig være andre, der tolker det på anden vis.

Men både når det gælder visum, og når det gælder procedurerne for dem, der kommer her til i en kort periode og skal behandles som asylsøgere, altså efter den her åbenlys grundløs haster-procedure, så er der tale om stramninger. Der er også tale om, at det jo er en stramning, hvis man ser på udgifterne til afviste asylansøgere.

Stramningen består for mig at se i, at man giver det signal til afviste asylansøgere, at de skal vende hjem. Der er ikke nogen diskussion om, hvorvidt hjemrejseprisen skal indkræves af den ene eller den anden, og om man efterfølgende bliver bedt om at betale pengene i hjemlandet. Nej, ideen er, at man skal vende hjem, hvis man er afvist, og det burde alle egentlig kunne være enige om.

Kl. 10.30

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil bare sige, at jeg er helt enig med hr. Skaarup. Jeg mener, at Dansk Folkeparti har forstået forslaget helt korrekt.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Tak for det.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg nåede ikke at få det sagt, men er hr. Skaarup ikke enig i, at med hensyn til visumansøgninger ligger der i høj grad også en forenkling og en afbureaukratisering i forslaget? Hvis den, der søger asyl, og referencen i Danmark har alle oplysninger parat og udfylder skemaerne, er der lagt op til en smidigere sagsbehandling, og det er vi vel alle enige om er en stor fordel.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Ja, det er vi fuldstændig enige i.

Nogle her i Folketinget forsøger at oppiske en stemning om, at Danmark er et lukket land, og at ingen udefra – udlænding eller dansker – kan vende tilbage og komme ind i landet. Men det er jo ikke rigtigt, og det viser forslaget her altså også med al ønskelig tydelighed, som fru Birthe Rønn Hornbech siger.

Man smidiggør reglerne, så de, der ikke er nogen problemer med, og som vil besøge deres familie eller vil opleve Danmark, får lettere ved at komme til Danmark, og samtidig strammer man reglerne for dem, som f.eks. kunne finde på at søge asyl eller familiesammenføring under falske forudsætninger under opholdet her i landet. Det er helt åbenbart, at forslaget er fornuftigt, og det er vi jo enige om.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Det er selvfølgelig interessant, når hr. Peter Skaarup med Dansk Folkepartis ideologi som udgangspunkt siger, at forslaget vil lukke grænserne yderligere for den gruppe, som hr. Skaarup i hvert fald ikke vil have ind eller give muligheder for at komme ind, og det synes jeg egentlig er udmærket at få med, fordi det tydeliggør nogle ting.

Jeg vil gerne give hr. Skaarup lejlighed til at fortælle, hvad det er for nogle sanktioner, hr. Skaarup kunne tænke sig ud over de 50.000 kr.

Hvad skal der ske med folk, der får besøg af nogle, som overtræder visumreglerne? Kunne hr. Skaarup ikke komme ind på Dansk Folkepartis syn på, hvad det er for nogle straffende sanktioner, der skal være over for den danske person, der får besøg udefra?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil selvfølgelig lytte med interesse til, hvad ministeren kan komme med af forslag til, hvad man kan gøre. Det er klart, at vi fra Dansk Folkepartis side mener, at der skal følge nogle følelige sanktioner af at overtræde lovgivningen, men der skal også være en kontrol med, om man virkelig gør det.

Sådan som vi har fået det at vide, er problemet i dag, at der ikke er tilstrækkelig kontrol med, at personer, der er her i Danmark på et visum, også rejser ud af landet. Det skal selvfølgelig kontrolleres bedre, for ellers er vi med til at ødelægge det for dem, der under rimelige forhold gerne vil have et familiemedlem her til landet i en periode for at opleve Danmark.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg synes egentlig, hr. Peter Skaarup plejer at være meget mere konkret, og egentlig er det et meget konkret spørgsmål, jeg stiller:

Hvad nu, hvis jeg skulle få besøg af et familiemedlem, som overtræder bestemmelserne, og jeg pludselig finder ud af, at vedkommende ikke ønsker at rejse tilbage, men vil blive her? Det er meget konkret spørgsmål, som giver hr. Peter Skaarup lejlighed til at fortælle: Hvad skal straffen være? Skal jeg i fængsel? Skal jeg fratages mit danske statsborgerskab? Skal jeg sendes ud af landet? Hvad er det for en følelig straf, hr. Peter Skaarup lægger op til, hvis den person, der kommer på besøg i Danmark, overtræder visumreglerne?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Følelige straffe kunne f.eks. være økonomiske, og det er jo bl.a. det, der lægges op til i forslaget. Man skal betale for at kunne få vedkommende til landet, og for at være sikker på, at vedkommende også rejser ud igen, skal man have en følelig straf, hvis man gang på gang bevidst overtræder reglerne efter at have fået at vide, at man skal sørge for, at den person, man har hentet hertil, skal rejse ud af landet.

En følelig straf kunne i første omgang være en bøde, og hvis en person bryder reglerne og ikke foretager sig noget efter gentagne gange at have fået at vide, at der er et problem, synes vi altså, at der skal idømmes en følelig straf, og det skal også gælde folketingsmedlemmer.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg vil godt spørge hr. Skaarup: Kan vi to ikke blive enige om, at det ærlig talt er en ynkelig forestilling, at hr. Kamal Qureshi stiller spørgsmål, der afslører, at han overhovedet ikke kender udlændingeloven?

Kl. 10.35

Jeg kan lige læse det op. Det fremgår af udlændingelovens § 59, stk. 5 – og det har der stået i mands minde – at ikke bare en udlænding, men også en person, der har bopæl her i Danmark, kan straffes for at bistå med, at nogen opholder sig ulovligt her i landet. Den bestemmelse har vi haft i årevis, og der er flere, der er dømt efter den, men det ved hr. Kamal Qureshi åbenbart ikke. Er det ikke for ynkeligt?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Man kan sige, at det, som fru Birthe Rønn Hornbech er inde på her, er de alvorligere tilfælde, og her kan man ganske rigtigt bruge den form for straf. Men det, jeg tror hr. Kamal Qureshi tænker på, er det, der kan udvikle sig fra bagateller til at være mere end det, og her synes jeg, at man i første omgang skal have at vide – og det er her, kontrollen skal sættes ind fra myndighedernes side – at nu skal den pågældende altså rejse ud. Men vi er nødt til at have et kontrolsystem, hvis vi vil holde styr på det, for i dag er der åbenbart ikke nogen særlig kontrol med det og i hvert fald ikke en tilstrækkelig kontrol.

Så er det, jeg siger: I anden omgang, hvis vedkommende er helt klar over, at den er gal, og begge parter blæser på lovgivningen og siger, at det er de ligeglade med – ja, så skal der være en følelig straf, og det kunne i første omgang være en økonomisk straf. Jeg tror egentlig, de fleste kan være enige om, at man ikke kan blive ved med bare at overtræde lovgivningen, uden at det får nogen konsekvenser.

Else Theill Sørensen (KF):

Vi lever i en verden, hvor det er let at rejse, selv over meget store afstande. Det giver øgede muligheder, men det giver også problemer og ud-

fordringer, bl.a. et stigende pres på den rige, demokratiske verden fra borgere, der af forskellige grunde ønsker at forlade deres fædreland. Det kan være, de flygter fra personlig forfølgelse på grund af race, religion, politisk overbevisning eller lignende, det kan være på grund af generel uro og krig i deres land, og det kan være på grund af fattigdom og på andre måder elendige levevilkår.

Det stigende pres har gjort det nødvendigt at stramme op på udlændingelovgivningen i bl.a. Danmark. Det har et flertal i Folketinget gjort, især efter det seneste valg, og det er vi i Det Konservative Folkeparti særdeles tilfredse med. Men de øgede muligheder for at rejse betyder også – og heldigvis for det – at der knyttes forbindelser på tværs af landegrænser. Det kan være forretningsforbindelser, det kan være venskaber, og det kan være kærlighed, men det giver alt sammen behov for, at mennesker kan aflægge besøg i andre lande i kortere perioder uden at have til hensigt at slå sig ned permanent.

De ændringer, der er i dette lovforslag med hensyn til visumbetingelser, er tilpasninger til situationen, sådan som den ser ud i Danmark og verden i det hele taget i dag. De nye betingelser indebærer, at de lande, hvorfra der kræves visum for at komme til Danmark, inddeles i tre grupper: asyllandegruppen, immigrationslandegruppen og andre – man kunne måske sige turistlandegruppen. Placeringen afhænger af statistiske oplysninger om, i hvor høj grad borgere fra de pågældende lande henholdsvis søger asyl eller har til hensigt at slå sig ned mere permanent som indvandrere i Danmark.

Som det står anført i bemærkningerne, er der en sammenhæng mellem de ændrede familiesammenførselsregler og de ændringer i visumbetingelserne, der nu foreslås. På den ene side er det ikke mere sådan, at en person, der rejser ind i Danmark på visum og under opholdet gifter sig med en herboende, kan regne med at få opholdstilladelse på grund af familiesammenføring. Risikoen for, at personen på den måde får adgang til permanent ophold her i landet, er altså mindsket væsentligt.

Det andet samspil med familiesammenførselsreglerne kommer i den situation, hvor en ægtefælle til en herboende nægtes opholdstilladelse på grund af, at parrets samlede tilknytning til Danmark ikke er større, end den er til et andet land. I disse tilfælde kan korte ophold på visum i Danmark give udlændingene netop den til-

knytning til Danmark, der gør, at parret samlet set opfylder tilknytningskravet.

Med hensyn til muligheden for at få visum ved at stille økonomisk sikkerhed vil jeg kun sige, at det, så vidt jeg kan se, handler om situationer, hvor der ellers ville blive givet afslag.

Kl. 10.40

Det Konservative Folkeparti finder de foreslåede ændringer af visumbetingelserne gode og fornuftige, og de øvrige elementer i lovforslaget, nemlig udvidelse af udvisningsbestemmelserne og afskæring af adgangen til kontante ydelser til asylsøgere i åbenbart grundløs haster-proceduren, er vi også godt tilfredse med. Med hensyn til udvidelsen af udvisningsbestemmelserne vil jeg godt nævne, at det, der lægges op til, er særskilt udvisningshjemmel i børnebortførelsessager, i tilfælde af menneskehandel og i sager, hvor udlændinge dømmes for at tvinge nogen til at indgå ægteskab mod eget ønske. Det er både fornuftigt og helt rimeligt.

Det Konservative Folkeparti kan støtte lovforslaget.

Kamal Qureshi (SF):

Vi er fra SF's side meget vant til, at efter at denne regering kom til, bliver der fastsat en lang række krav og regler og fremsat lovforslag, som alene har til hensigt at lukke de danske grænser, fratage de etniske minoriteter rettigheder, gøre det lettere at straffe etniske minoriteter og gøre det lettere at smide etniske minoriteter ud af landet. Det er en politik, som regeringen og Dansk Folkeparti har ført meget konsekvent og også har ført med en vis form for glæde. Sådan har det i hvert fald virket adskillige gange.

Det er klart, at det lovforslag, som foreligger her fra ministeriets side, selvfølgelig også bliver læst af os med denne tanke i baghovedet: Hvordan vil denne lovgivning påvirke forholdene i Danmark? Er det en reel åbning, eller er det en reel lukning af de danske grænser? Er det en reel mulighed for, at folk kan få besøg, eller er der reelt set tale om, at kun erhvervslivet skal have lettere ved at få besøg udefra? Der er mange forhold, som vi under udvalgsarbejdet skal have afklaret og kigget nærmere på, for det er klart, at når hr. Skaarup fra Dansk Folkeparti fortæller heroppefra, at man kan støtte forslaget, fordi man mener, det er en stramning, gør det ikke os ligefrem mere trygge ved forslaget.

Alt i alt vil jeg sige, at vores erfaringer med regeringen og Integrationsministeriets tidligere lovforslag gør, at vi er overordentlig bekymrede

ved alle de forslag, der kommer. Derfor vil vi kigge meget nøje på, hvad intentionerne i forslaget her er, og hvordan det i praksis vil udmønte sig, når det gælder om at kunne få besøg – om der er nogle reelle lempelser. I de tilfælde, hvor der er lempelser, er det klart, og det ved ministeren selvfølgelig også godt, at vi meget gerne vil være med til at hjælpe og vil stemme for sådanne forslag og initiativer. Men viser det sig, at det samlede regnskab set fra vores side bliver, at forslaget er med til at lukke Danmark yderligere og fratage forfulgte mennesker mulighed for at få beskyttelse eller fratage etniske minoriteter mulighed for at få besøg, vil vi stemme nej.

Et andet problem, som ministeren godt er klar over, og som også vil give en skævvridning, er det, jeg spurgte Socialdemokraternes ordfører om, nemlig princippet om lighed for loven. Ministeren ved godt, at de etniske minoriteter i Danmark er en fattig gruppe og en socialt dårligt stillet gruppe, bl.a. i kraft af den høje arbejdsløshed. Det er klart, at et forslag, hvorefter der kræves økonomisk sikkerhedsstillelse, vil gøre, at den del af befolkningen, der allerede i dag er socialt dårligt stillet, vil få at se, at naboen kan få besøg af en studerende, som vedkommende har mødt på en rejse, mens de ikke kan få besøg fra en del af deres familie, som de måske ikke har set i årevis.

Alle de ting vil vi prøve at gå nærmere ind i under udvalgsarbejdet, og vi vil tage stilling til forslaget, når en række af de spørgsmål er blevet besvaret.

Elisabeth Arnold (RV):

Da Det Radikale Venstres ordfører, fru Elsebeth Gerner Nielsen, ikke kan være til stede i dag, skal jeg på hendes vegne forholde mig til lovforslaget.

Det har allerede været diskuteret meget i debatten i dag, om forslaget er en lempelse eller en stramning, men fakta er i hvert fald, at hidtil har visumpolitikken været overordentlig stram. Det har været meget, meget svært for herboende borgere med udenlandske rødder at få deres familie hertil, selv i meget vigtige familieanliggender.

Kl. 10.45

Jeg læser lovforslaget sådan, at her er der tale om en lempelse. Her vil der være tale om, at herboende borgere, som har familie i udlandet, lettere vil kunne få familie på besøg i landet.

Den kioskmand, som jeg køber min daglige avis hos i Århus, kan få sin gamle mor, sin gifte

bror til Danmark, men han kan ikke få sin ugifte søster til Danmark. Han ville meget, meget gerne kunne betale en eller anden form for kaution, for han er helt sikker på, at hun tager hjem igen. Men han kan simpelt hen ikke få visum til hende.

Hvis det her forslag betyder, at han ved at stille en kaution også kan få hende til Danmark i vigtige familieanliggender, så synes jeg, det er et fremskridt. Det må jeg sige.

Vi vil være så positive over for det her forslag, at vi siger, at der er nogle lempelser, som vi mener er meget påkrævede, og vi mener også, at der er nogle, der vil have meget gavn af disse lempelser. Men der vil til gengæld også være nogle personer, som vil blive ramt. Derfor vil vi gå positivt ind i debatten om forslaget, men der er nogle grupper, som vi bliver nødt til at nævne, som vi mener ikke får glæde af det her lovforslag.

Det er selvfølgelig mennesker, som kommer til landet og søger asyl, og som får opholdstilladelse. Deres flygtningestatus gør, at de jo har krav på beskyttelse ifølge konventionerne, og deres sikkerhedsstiller skal selvfølgelig ikke efterfølgende betale 50.000 kr., fordi vedkommende har fået fuldstændig lovligt ophold i landet. Det må være en ting, der må fremgå klart af loven.

Vi mener også, at der må være en opregning af tilfælde, hvor der aldrig kan stilles økonomisk sikkerhedsstillelse, nemlig i forbindelse med ægtefæller og mindreårige børn og forældre, og vi har også nogle problemer med dem, der er dårligt stillede, som f.eks. er på starthjælp, som den socialdemokratiske ordfører allerede har nævnt.

Vi har også problemer med, at man ikke kan få forlænget sit visum yderligere 3 måneder ud over de første 3 måneder. De nye familiesammenføringsregler umuliggør jo simpelt hen familieliv for mange familier. For dem er den eneste adgang til familieliv at de har et visum, og den mulighed bør vi ikke begrænse yderligere. Det mener vi faktisk er et kraftigt tilbageskridt.

De stramninger, der er, og som har at gøre med den åbenbart grundløs haster-procedure, har vi absolut ikke nogen problemer med. Med hensyn til udvisningsmulighederne for lovovertrædelser af bestemte slags kan vi kun sige, at udvisningsdomme jo altid kan afsiges, men de kan også appelleres i retssystemet, og der er adskillige tilfælde – jeg bliver nødt til at sige adskillige til fru Birthe Rønn Hornbech, for der er

altså mere en et tilfælde – hvor en udvisningsdom, som er afgivet i en lavere instans, er blevet omgjort af en højere instans.

Sådan må det også være i et retssamfund, at man tager alle muligheder i betragtning og tager alle aspekter med ind i bedømmelsen, herunder også Danmarks konventionsmæssige forpligtelser.

Men med disse indvendinger, nemlig at man fritager visse grupper for kautionsstillelsen, går Det Radikale Venstre ind i forhandlingerne her med et positivt synspunkt.

Søren Søndergaard (EL):

Vi har jo tidligere diskuteret den visumpraksis, der følges her i landet, og som jo er ekstremt stram. Vi har også stillet forslag om, at der gives et retskrav på besøgsvisum, fordi der efterhånden er så mange tilfælde af urimelige afslag for familiemedlemmer og andre på at kunne komme på et kort besøg.

Hensigten med det forslag, jeg stillede om et retskrav på besøgsvisum, var at skære igennem alle de problemer og skabe en klar retstilstand for alle, både gæster og værter, som er til at forstå. Det har flertallet så ikke villet være med til. Det er selvfølgelig ærgerligt for de tusindvis af mennesker, men det er jo meget karakteristisk for den politiske korrekthed, som præger det her område.

Det forslag, vi behandler her, vil som Dansk Folkeparti fuldstændig korrekt siger, og stik imod hvad regeringen og ministeren hævder, betyde en stramning på et område, som ellers skrider på en lempelse. Vi har tidligere set, hvordan ministeren med stor opfindsomhed har udviklet den særlige orddisciplin at gøre stramminger til lempelser, og det mener vi også er tilfældet her.

Vi går imod forslaget af en række grunde, hvoraf jeg vil anføre tre. Man vil indføre, at der stilles en økonomisk garanti for at få besøg fra visse lande. I praksis vil det betyde, at for mindrebedemlede vil det blive vanskeligere at få besøg. Jeg har bemærket, at ministeren skriver i høringskommentaren, at det jo ikke er 50.000 kontante kroner, der skal lægges på bordet, men derimod en garanti. Men ærlig talt, hvis man er arbejdsløs eller har et almindeligt job til en ganske jævn løn, for slet ikke at tale om de mange mennesker, som regeringen har sendt på start-hjælpens kummerlige niveau, så vil det være vanskeligt at få en sådan garanti eller at stille en sådan garanti.

KI. 10.50

Vi går for det andet også imod forslaget, fordi man med garantikravet skaber en tvangsmæssig situation mellem vært og gæst. Hvis en visumgæst efter ankomsten søger asyl, f.eks. hvis der er sket noget i hjemlandet i mellemtiden, så kan det føre til, at garantibeløbet skal betales til staten af værten.

Hvordan tror man, at det vil stille en oprigtigt bekymret person, som frygter at rejse tilbage til mulig forfølgelse at vide, at hans værter, som har været så venlige at stille en garanti, pludselig bliver plukket af staten for 50.000 kr.? Det er klart, at det vil de fleste have det utrolig dårligt med.

For det tredje går vi imod det her, fordi det kan vanskeliggøre muligheden for at søge asyl ad legal vej. Det er jo sådan, at mange af de regler, der er lavet, især i EU, jo helt systematisk har gået ud på at gavne menneskesmuglerne, fordi det ikke er muligt at komme til Vesteuropa, til Fort Europa, til Danmark uden at betjene sig af menneskesmugling. Det kan stort set ikke lade sig gøre.

En af mulighederne har været at få et besøgsvisum, og så søge asyl når man var her. Den mulighed bliver altså gjort vanskeligere med det her forslag, og det kan dybest set kun være til gavn for menneskesmuglerne, for virkeligheden er jo, at hvis man ikke har et visum, så vil der for mange af de folk, vi taler om, slet ikke være mulighed for at komme ind i landet.

Det handler jo ikke, som fru Birthe Rønn Hornbech sagde, bare om folk, der bor på den anden side af kloden. O.k., nogen steder skal de jo tage hen, men jeg forstår, at de ikke skal tage til Danmark, de skal i princippet først tage til overfyldte flygtningelejre. Men lad det nu ligge. Men det gælder også nærområdet.

Jeg ved ikke, om fru Birthe Rønn Hornbech har fulgt med i udviklingen i den del af Rusland, der hedder Tjetjenien? I så fald ville fru Birthe Rønn Hornbech jo vide, at der er massevis af tjetjenske flygtninge spredt ud over hele Rusland, bl.a. i Kaliningrad. Jeg ved ikke, om fru Birthe Rønn Hornbech vil betragte Rusland som et land, der ligger langt væk fra Danmark? Det er faktisk et naboland til Danmark.

Den sidste Amnesty International-rapport viser tydeligt, at tjetjenere bliver forfulgt i hele Rusland, i kraft af at de er tjetjenere, og altså ikke kun i selve Tjetjenien. Det vil sige, at der kan være grunde til, at folk i andre dele af Rus-

land, der også er tættere på Danmark end Tjetjenien, vælger at flygte f.eks. til Danmark.

Jeg erkender, at de lige så godt kunne flygte til Sverige, sådan kan vi jo selvfølgelig altid sige. Hvorfor skal de lige tage til Danmark, hvorfor tager de ikke til nabolandene? Men det er jo den særlige politiske korrekthed, der præger det nuværende flertal, at flygtninge er noget, der er godt i alle andre lande end lige Danmark, der skal de i hvert fald ikke komme.

Så alt andet lige vil det her forslag gøre det vanskeligere at komme hertil uden brug af menneskesmuglere; også derfor går vi imod det her forslag.

Jann Sjursen (KD):

Da Kristendemokraternes ordfører på området, fru Bodil Kornbek, ikke kan være til stede, skal jeg på partiets vegne fremføre følgende:

Vi har siden regeringsskiftet oplevet meget vidtgående ændringer i udlændingepolitikken, hvoraf det er få, Kristendemokraterne har stemt for. For det første fordi vi sjældent har fundet behovet for ændringerne dokumenteret, for det andet fordi stramningerne har ramt alt for generelt til stor gene for mange mennesker, der ikke har haft med den pågældende problemstilling at gøre. Her tænker vi bl.a. på aldersgrænse, familiesammenføring og opdragelsesrejserne.

De mange ændringer i udlændingeloven ikke mindst på familiesammenføringsområdet giver nye betingelser for de danske visumregler, hvilket dette lovforslag forsøger at tage højde for, og som jeg finder væsentlige. Der er ingen tvivl om, at Integrationsministeriets arbejdsgruppe for den fremtidige visumlovgivning har sat sit præg på det fremsatte lovforslag. Vi håber, at brugen af reel faglig opdateret viden afspejler en ny praksis i udlændingepolitikken generelt, så det ikke længere er formodninger og de politiske gisninger, der sætter dagsordenen på udlændingområdet.

Kristendemokraterne finder det positivt, at lovforslaget lægger op til en tiltrængt ændring af visumreglerne. Det er klart, at ønsker man at åbne grænserne for flere mennesker, vil det automatisk afføde nogle konsekvenser i form af større ansvar hos den enkelte visumansøger samt herboende reference.

Kl. 10.55

Her berører jeg et af de mere kontroversielle tiltag i lovforslaget, nemlig § 4, stk. 2, hvor der står, at udstedelse af visum kan betinges af, at den herboende reference stiller økonomisk sik-

kerhed for betaling af et beløb på 50.000 kr. Grundlæggende set er en økonomisk sikkerhedsstillelse en mulig konsekvens af ønsket om at give flere mennesker uden for den nære familie mulighed for visum. Vi kan derfor indledningsvis bakke op om tiltaget. Der er dog nogle væsentlige problemstillinger, som vi gerne ser yderligere belyst af ministeren.

For det første risikoen for at krav om økonomisk sikkerhed vil medføre en vilkårlig forskelsbehandling alene ud fra økonomisk formåen. Hertil understreger integrationsministeren i sit svar på høringssvarene, at den økonomiske sikkerhed skal stilles i form af en anfordringsgaranti. Det betyder ifølge ministeren, at den herboende reference alene skal stille med en økonomisk sikkerhed for betaling af et beløb på 50.000 kr. Det vil sige, at vedkommende ikke skal være i besiddelse af 50.000 kr. Så er det vi spørger: Hvad er den reelle forskel?

For det andet har bl.a. Advokatrådet påpeget, at det lovteknisk er betænkeligt, at man ikke allerede i selve lovteksten understreger, at anvendelse af sikkerhedsstillelse kun berører en afgrænset gruppe visumansøgere. Som vi har forstået det, er det kun folk placeret i den nye immigrationslandegruppe, der kan gøre brug af sikkerhedsstillelse for at opnå visum. Er det korrekt?

I den forlængelse vil vi spørge, hvilke muligheder bl.a. søskende placeret i asyllandegruppen har for at deltage i en herboende brors eller søsters bryllup eller rund fødselsdag efter de nye visumregler.

Hvis regeringen mener, at princippet om et økonomisk ansvar for den reference, der har inviteret en visumansøger til Danmark, har præventiv virkning, hvorfor så ikke give en større vifte af ansøgere mulighed for at bruge den? Vi finder det desuden oplagt, at den såkaldte fast track-procedure på familiesammenføringsområdet også finder anvendelse i forbindelse med visumansøgninger. Så længe initiativer til at forkorte sagsbehandlingstiden er retmæssigt forsvarlige, kan vi kun bakke op om dem.

Summa summarum: Overordnet set er Kristendemokraterne positive over for lovforslaget, da det indeholder mange konstruktive tiltag, som er hensigtsmæssige i et mere eller mindre internationalt samfund. Men vi har altså som før nævnt en række spørgsmål, som vil føre os frem til at høre besvarelsen af her i dag eller eventuelt i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Danmark skal være et åbent samfund, som kan indgå i den internationale arbejdsdeling og klare sig i en globaliseret verden. Besøgene, hvad enten det er forskere, studerende, landbrugspraktikanter eller andre, skal være velkomne, men denne åbenhed og gæstfrihed skal naturligvis ikke kunne misbruges, og det er det, visumpolitikken handler om.

Samtidig drejer det sig om, at de utallige ekspeditioner, der skal foretages, ikke er ørkesløse, nytteløse, altså at man bruger kræfterne på de rigtige sager, nemlig der, hvor der er problemer.

Jeg har lagt vægt på, at Danmarks repræsentationer i udlandet skal kunne klare flere af disse opgaver selv. Sidste år afgjorde repræsentationerne selvstændigt 49.000 ansøgninger, de gav 49.000 tilsagn om visum. Resten af ansøgningerne, 20.000, blev sendt videre til Udlændingestyrelsen, som gav visum i 12.000 ud af disse 20.000. Tilbage var der altså 8.000 sager, hvor der blev givet afslag, og det er dem, vi tænker på, når vi nu vil åbne en mulighed for, at man ved en sikkerhedsstillelse kan få tilsagn, hvor man hidtil har fået afslag.

Udlændingestyrelsen, og det er svar til fru Anne-Marie Meldgaard, vil normalt kun stille kravet om sikkerhedsstillelse i tilfælde, hvor en visumansøger i dag ville få afslag. Det betyder med andre ord, at flere vil kunne få visum. Jeg kan i øvrigt oplyse, at udlændingemyndighederne ofte har eksempler på personer, som gerne vil stille en sådan sikkerhed.

Om fru Elisabeth Arnolds købmand hører til dem, som efter gældende lov har fået afslag på at få søsteren på besøg, og om han nu kan få hende på besøg mod at stille sikkerheden, det kan jeg ikke her fra Folketingets talerstol garantere. Det er sådan, at de danske repræsentationer ved behandlingen af visumansøgninger skal foretage en konkret vurdering af risikoen for, at vedkommende ikke vender tilbage inden for visummets gyldighedsperiode. Det gælder, uanset hvilket land ansøgeren kommer fra, og det vil sige, at det også gælder, hvis vedkommende kommer fra et land, som er omfattet af asyllandegruppen.

Kl. 11.00

Hvis der ikke er en begrundet formodning om, at visumansøgeren vil overtræde visumbetingelserne, skal repræsentationen som udgangspunkt give visum.

Det, regeringen stiller forslag om, er på linje med den norske praksis. I Norge er bryllup ikke

en særlig grund, der kan begrunde visum; det kan livstruende sygdom og dødsfald begrunde. Det kan det også i Danmark, og det vil det fortsat kunne.

Ud over disse tilfælde kan jeg altså ikke garantere, at man kan få visum, hvis man kommer fra asyllandegruppen, men jeg kan garantere, at der vil blive foretaget en konkret vurdering, og at nogle af dem, der hidtil har fået afslag, for fremtiden vil kunne få tilsagn.

I øvrigt har jeg lagt vægt på, at der skal være tale om en forenkling af visumpraksis, som kan være med til at nedsætte sagsbehandlingstiden.

Fru Anne Marie Meldgaard spørger så, hvorfor det bliver sværere at få et ophold forlænget. Der vil fortsat kunne ske forlængelse i op til 6 måneder, hvis der foreligger særlige omstændigheder, f.eks. alvorlig sygdom hos ansøgeren eller den herboende syge.

Sådan er det også i Tyskland, hvor man forlænger visummet til 6 måneders ophold, hvis der foreligger sådanne helt særlige omstændigheder.

I øvrigt kan man heller ikke i Sverige og Norge få forlænget et besøgsvisum i almindelighed; også der skal der særlige begrundelser til.

Hr. Peter Skaarup stiller så det gode spørgsmål, hvordan vi egentlig overhovedet ved, om folk er rejst hjem igen. Det er jo det, man i USA med det nye US-VISIT Program virkelig har fundet en løsning på, fordi alle afgiver fingeraftryk og bliver fotograferet, når de kommer ind, og så bliver det tjekket, om de er rejst ud, og er de ikke rejst ud, så vil referencen, hvis det var i USA, selvfølgelig ikke få de 50.000 kr. tilbage.

Det system har vi ikke i EU, vi har det heller ikke i Danmark, men Danmark er et meget velorganiseret samfund, hvor det er svært at opholde sig i længden uden at blive opdaget, og det siger sig selv, at hvis man er en, der har stillet sikkerhed, så bliver denne sikkerhed naturligvis ikke ophævet, altså man får ikke lov at råde over de penge, før det er dokumenteret, at vedkommende faktisk er taget hjem. Det kan dokumenteres på forskellig vis, ved at man henvender sig på den ambassade, hvor man fik sit visum, eller på anden måde godtgør, at man faktisk er kommet hjem. Så når det gælder dem, der stilles sikkerhed for, så er der et sikkert system, som garanterer, at de 50.000 kr. ikke frigives, før vedkommende er kommet hjem.

For alle de øvrige er det som hidtil således, at hvis personen dukker op og ikke har en gyldig opholdstilladelse, bliver vedkommende selvføl-

gelig sendt ud af landet, men man kan ikke udelukke, at der er nogen, der er her i en periode, selv om de ikke har lov til det. Sådan har det altid været, og sådan vil det fortsat være, indtil vi eventuelt får indført et mere tæt system ala det amerikanske.

Men jeg vil lige sige, at efter at have studeret det amerikanske system er det ikke min opfattelse, at det løser alle problemer, hvis jeg må sige det på den måde.

Fru Birthe Rønn Hornbech citerede den gamle fortællevisse med omkvædet: »De gode græd, og de onde lo«. I øvrigt fortsætter den: »hvor ingen hegner, kun torne gro«, hvilket jo egentlig er en god linje i sådan en debat, vi har her. Dermed ville fru Birthe Rønn Hornbech sige, at formålet med lovforslaget er at sikre, at folk, der kun har godt i sinde, frit kan komme ind og ud af landet. Vi skal være gæstfrie, der skal være åbenhed, men åbenheden og gæstfriheden skal ikke misbruges, og det er derfor, vi har et visumsystem.

Jeg vil gerne takke det meget store flertal af ordførerne, der er gået konstruktivt ind i denne drøftelse. Jeg kan allerede fornemme, hvilke spørgsmål der vil blive stillet, og også hvilke svar der vil blive givet. Jeg glæder mig til en god og forhåbentlig hurtig dialog med udvalget, så et bredt flertal forhåbentlig kan stemme for lovforslaget, før vi går på sommerferie.

Kl. 11.05

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er der et par korte bemærkninger – først til fru Elisabeth Arnold.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det lød på ministerens svar, som om dette lovforslag, når det bliver vedtaget, vil betyde, at der kommer flere udlændinge til Danmark pr. år. Er det rigtigt forstået?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Sådan er det allerede.

Hvis vi måler, hvor mange der kommer og studerer og forsker og arbejder i landbrug og gartnerier og ved andet sæsonarbejde, så er det sådan, at der er en ganske kraftig stigning. Så midt i al talen om, at Danmark lukker af, er der faktisk flere og flere, der kommer på besøg, læser, studerer, er på højskole osv., i øvrigt også fra immigrantlandegruppen og vist nok i øvrigt også fra asyllandegruppen. Så Danmark har

ikke lukket af. For at sige det polemisk: Der kommer flere på besøg nu end under den tidligere regering. Vi bruger en masse kræfter på disse visumansøgninger. Spørgsmålet er, om vi bruger kræfterne på de rigtige.

Lovforslaget tilsigter en forenkling og en kombination af stramning og lempelse, så vi forhåbentlig for fremtiden i højere grad bruger kræfterne på de rigtige. Og dette lovforslag vil i sig selv føre til, at flere får visum.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Peter Skaarup. ... Nej, undskyld, vi tager lige fru Elisabeth Arnold for anden gang.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Den sidste sætning, ministeren sagde, gjorde jo i virkeligheden mit yderligere spørgsmål ganske overflødigt. Jeg ville blot vide, om dette lovforslag i sig selv, når det bliver gennemført, vil betyde, at der kommer flere udlændinge til Danmark, og svaret var ja. Det takker jeg for.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Til den debat kan jeg jo bare sige, at det tror jeg da ikke der er nogen der har noget imod, bare det er de rigtige, der kommer, og det forstår jeg også er det, ministeren mener.

Jeg vil så lige spørge lidt opfølgende til det, ministeren nævnte om kontrollen med, om personer, der får visum, også tager ud af landet efterfølgende, altså opfylder de krav, som stilles, når man får visum.

Der er to spørgsmål, jeg synes trænger sig på, og det er for det første, om man kunne indføre et mere sikkert system i Danmark. Jeg ved, at man i EU har arbejdet på et mere sikkert system omkring visum, og hvordan man kontrollerer de personer, der kommer ind og får visum, men kunne man ikke solo i Danmark indføre et sådant system? For selv om ministeren siger, at det er svært at leve i Danmark i lang tid uden at blive opdaget, kan vi godt være bekymrede for, at vi i Danmark har mange, der lever illegalt i en periode og altså nyder godt af den gæstfrihed, vi stiller, selv om de bryder forudsætningerne i det visum, de har fået.

Et andet spørgsmål er så: Kunne vi ikke sige til dem, der stiller sikkerhed, at hvis man ikke opfylder målet om, at man skal ud inden en bestemt periode, så lader vi de penge gå i statskassen, for der er da et problem i, at man bare er li-

geglad med lovgivningen og det så ikke har nogen konsekvenser.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Til det sidste vil jeg sige, at det afgørende jo må være, at referencen ikke kan råde over sine penge, hvis løftet om, at den besøgende rejser ud af landet, brydes.

Med hensyn til visumudstedelse og spørgsmålet, om Danmark kunne gå foran med hensyn til et skrapere visumregime a la det, man har i USA, vil jeg svare: Det er et af de store emner i EU's Ministerråd. Danmark er et af de lande, som er klar til at indføre såkaldt biometri i både pas og visum, hvad enten det er med fingeraftryk eller hovedform eller ansigt eller iris i øjet. Vi er klar, men vi ønsker ikke at investere penge og kræfter i et system, som derefter viser sig at afvige fra det, man har i andre europæiske lande.

Årsagen er naturligvis, at med indførelsen af Schengen er det blevet ret let at komme fra det ene europæiske land til det andet, og kan man ved hjælp af et visum komme ind i ét land, så er det meget let at komme videre til et andet land. Derfor tilsiger al fornuft, at Danmark ikke lægger sig fast på et bestemt biometrisk system, før vi har en beslutning om, hvad den fælleseuropæiske norm vil blive.

Kl. 11.10

Jeg har yderligere den ambition, at det fælles system meget gerne skulle være i overensstemmelse med det amerikanske, jævnfør at de personer, der fløj ind i World Trade Center, faktisk boede i Hamburg.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det hr. Peter Skaarup for sin anden korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Man kan jo diskutere fornuften i, at man så ikke har den gode kontrol mellem grænserne. Det er vi nok ikke enige om, men dér har Dansk Folkeparti den opfattelse, at vi skulle etablere en reel grænsekontrol, særlig i de her terrorismetider, hvor man må formode, at terrorister ikke nødvendigvis bor i det land, hvor de vil udøve terrorisme, men kommer fra et andet land, kort el-

ler længere tid før den terrorisme bliver udført. Men det er vi så uenige om.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge, hvad et sådant system vil koste, for der er da helt givet personer – det ved vi fra forskellige sager, vi får forelagt, og borgere ude i landet – og der er måske i virkeligheden *mange* personer, der opholder sig i Danmark i lang tid efter, at deres visumtilladelse egentlig er ophørt. Det går jo sådan set ud over alle de gode, flinke, der kommer til Danmark og skal deltage i en familiebegivenhed og gerne vil være her i 3 måneder og måske så under forskellige former kan blive mistænkt for at udnytte systemet – uden at gøre det overhovedet. Men der er altså nogle, der udnytter systemet.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

På grund af de åbne grænser i Schengenområdet er regeringen og et stort flertal i Folketinget tilhængere af, at hvad vi end gør, skal vi gøre det i samarbejde med andre lande, vores system skal være kompatibelt med det, de gør i andre lande – man kan så være imod Schengensamarbejdet, men når man er for det, må det være et logisk standpunkt – og fordi indførelse af biometri i pas og visum er så bekosteligt, vil vi ikke spille penge på at gå foran med et system, som måske ikke passer med de andre lande.

Så med beklagelse må vi altså udskyde beslutningen om indførelse af biometri i Danmark, idet vi afventer enighed om et fælles europæisk system.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Det er sådan set mest til det, ministeren fremlægger om, at Danmark er blevet et meget mere åbent samfund, og at de rigtige mennesker kan komme ind.

Jeg vil da gerne spørge ministeren om de hundredvis af par, som eksempelvis befinder sig i Sverige, og som på grund af denne her regerings familiesammenføringsregler og tilknytningskrav ikke kan komme ind i Danmark: Er det dem, ministeren mener er de forkerte mennesker, siden de ikke kan få lov til at rejse ind i landet med deres ægtefælle?

Er det sådan, at når ministeriet giver et afslag til en person, der søger om ... Lad os lige stoppe nu, jeg kan se, at nu blinker den røde lampe.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Dette forslag handler ikke om familiesammenføringer. Ved dette forslag sker der i hvert fald ikke nogen forværring af det, som hr. Kamal Qureshi ser som et problem.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det hr. Kamal Qureshi for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Nej, men ministeren omtalte jo det her forslag som et udtryk for den politik, regeringen generelt står for, og det er reelt set derfor, jeg tog ordet og trækker andre elementer ind.

Det er ikke en korrekt fremstilling, når ministeren fremstiller det, som om denne her regering har stået for en åbning af de danske grænser, sådan at der er flere, der kan komme hertil. Det er i hvert fald ikke den oplevelse, en lang række mennesker har haft. En lang række personer oplever f.eks., at kunstnere ikke kan komme ind i landet til udstillinger og ikke kan få visumtilladelser, som de kunne tidligere. Der er f.eks. au pairer, som får afslag, fordi det eneste, de kan tale, er fransk og arabisk, og man mener derfor ikke, at de vil kunne få gavn af deres ophold i Danmark osv. osv.

Der er en lang række mennesker, der oplever en helt klar lukkedthed omkring Danmark med hensyn til, hvem der kan komme hertil. Det var reelt det, ministeren kom ind på, og som gjorde, at jeg tog ordet, selv om det selvfølgelig ikke relaterer sig til lige præcis det lovforslag, vi behandler i dag.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kunne ikke drømme om at bestride, at vi har foretaget stramninger af familiesammenføringspolitikken; det har vi, og det har haft en virkning.

Det er i øvrigt en af grundene til, at vi her kan gøre visumpolitikken lidt mere enkel og lidt mere liberal.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 11.15

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 205: Forslag til lov om ændring af lov om anvendelse af Christianiaområdet. (Ændret formål og ejerskab til området m.v.).

Af forsvarsministeren (Svend Aage Jensby). (FremSAT 31/3 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ulrik Kragh (V):

Folketinget indleder med dette lovforslag om ændring af Christianialoven den lovgivningsmæssige opfølgning på flere års synlige problemer.

Et bredt flertal i Folketinget besluttede ved en forespørgselsdebat i april 2002, at Christianias uheldige påvirkninger på det omkringliggende samfund ikke længere var acceptable. Resultatet blev, at Folketinget forlangte af Christiania, at der skulle gribes i egen barm, hvis man ville beholde det særlige lovgivningsgrundlag. Såfremt Christiania ikke formåede at få styr på tingene, måtte samfundet gribe til handling.

Konkret forlangte Folketinget, at den åbenlyse hashhandel skulle stoppes, politiet skulle have normale arbejdsbetingelser, parkeringsproblemerne for den bilfri by med de knap 175 biler plus gæster skulle løses, og endelig skulle Christianialoven, lokalplanen og rammeaftalernes intentioner overholdes.

Hvis ikke ovennævnte kunne imødekommes med væsentlige fremskridt inden for 1 år, ville Christiania diskvalificere sig selv til det særlige lovgivningsgrundlag, som gælder for området.

Regeringen fremlagde i maj 2003 en redegørelse til Folketinget, som synliggjorde problemernes omfang. Det blev synliggjort, hvordan